

Č. 8752.

Policejní právo trestní. — Mimořádná opatření poválečná: I. Které úřady jsou oprávněny stanovit maximální ceny podle vl. nař. 516/20? — II. Maximální ceny lze stanovit i pro zboží delikatesní.

(Nález ze dne 20. září 1930 č. 14.004.)

Věc: Rudolf W. v Bratislavě proti oddělení ministerstva vnitra v Bratislavě o překročení maximálních cen.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rozsudkem policejního ředitelství v Bratislavě ze 6. října 1927 byl st-l uznán vinným přestupkem § 6 zák. č. 568/19, jehož se dopustil tím, že dne 1. dubna 1927 v lahůdkářském obchodě prodával salámy a šunku draže a tím nedodržel maximální ceny stanovené městským notářským úřadem v Bratislavě, a byl odsouzen k 7dennímu vězení, změnitelnému na peněžitou pokutu 140 Kč. — — — Župní úřad v Bratislavě rozsudkem z 29. října 1927 potvrdil rozsudek I. stolice. — — — Nař. rozhodnutím byl rozsudek II. stolice v napadené části potvrzen se změnou, že trest uzavření se snižuje na dvoudenní a přeměňuje se na peněžitý trest 140 Kč. — — —

Uvažuje o stížnosti zabýval se nss nejprve námitkou, že maximální ceny, pro jejichž překročení byl st-l potrestán, nebyly stanoveny zemským úřadem pro Slov. a že mimo to při jejich stanovení nebyly slyšeny korporace a orgány zmíněné v § 16 nař. čís. 516/20. Nss neuznal tuto námitku důvodnou.

Se stížností jest souhlasiti v tom, že maximální ceny pro drobný prodej předmětů náležejících k nejnezbytnějším potřebám denní výživy může na Slov. stanovit podle §§ 16 a 25 vl. nař. č. 516/20 zemský hospodářský úřad pro Slov. a že může tak učiniti i bez výsledku korporací a orgánů, jejichž výsledek jest nařízen při stanovení nejvyšších sazeb podle § 67 živn. zák. čís. 259/24. Nesprávným jest však názor stížnosti, že mimo zem. hospodářský úřad pro Slov. žádným úřadem pro Slov. maximální ceny stanoveny býti nemohou, neboť v § 15 cit. vl. nař. se výslovně uvádí, že min., které hospodaří s určitými předměty denní potřeby, může pro tyto předměty stanovit nejvyšší nebo směrné ceny, nebo může zmocniti politické úřady, aby stanovily nejvyšší nebo směrné ceny. Stanoví-li podle toho nejvyšší ceny ministerstvo nebo politický úřad I. stolice jím zmocněný, není třeba, aby se tak stalo po výsledku korporací a orgánů uvedených v § 67 živn. zák., neboť toto ustanovení zákonné se nevztahuje na případy, kde jde o stanovení maximálních cen ministerstvem nebo politickým úřadem I. stolice, a vládní nař. č. 516/20 nepředpisuje, aby min. nebo polit. úřad jím zmocněný stanovil maximální ceny po výsledku korporací a orgánů zmíněných v § 67 živn. zák. Nelze proto důvodně tvrditi, že městský notářský úřad v Bratislavě vůbec nebyl oprávněn, aby maximální ceny, pro jejichž překročení byl st-l potrestán, stanovil, a že stanovení to bylo formálně nesprávné.

Další námitkou vytýká stížnost, že při stanovení maximálních cen nebylo přihlíženo ke skutečným poměrům, neboť maximální ceny pražské šunky a uherského salámu byly stanoveny daleko pod nákupní cenou. Ani tuto námitku nelze uznati důvodnou, neboť proti stanovení maximálních cen (§ 21 vl. nař. č. 516/20 a § 6 zák. č. 568/19) nelze připustiti námitky a obrany odůvodňované v podstatě popíráním správnosti a účelnosti nařízení normou tou chráněného.

Na námitku, že v konkrétním případě šlo o zboží cizozemského původu, t. zv. zboží delikatesní a že toto zboží není předmětem každodenní potřeby, na které jediné bylo lze stanoviti ceny maximální, stačí odpověděti, že podle § 15 vl. nař. č. 516/20 lze nejvyšší ceny stanoviti nejen pro předměty každodenní potřeby, ale pro předměty potřeby vůbec, t. j. pro všechny movité věci, které slouží přímo nebo nepřímo k ukojení potřeb lidských a potřeb zvířat domácích (§ 1 cit. vl. nař. a § 1 zák. č. 568/19). — — —

Č. 8753.

Živnostenské právo: Co jest rozuměti »prováděním stavby« a »řízením stavby« podle zák. o živnostech stavebních?

(Nález ze dne 22. září 1930 č. 21.909/28.)

V ě c: Bruno N. v K. proti zemské správě politické v Praze o přestupek zákona o stavebních živnostech.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Trestním nálezem osp-é v N. ze 14. dubna 1927 byl st-I uznán vinným přestupkem § 22 živn. řádu, jehož se dopustil tím, že na několik novostaveb v N. po živnostensku dozíral, aniž měl k tomu potřebné oprávnění, a odsouzen k pokutě 200 Kč, po případě do vězení na 20 dnů. Odvolání z toho podanému nebylo nař. rozhodnutím vyhověno, ježto skutková povaha přestupku je seznáním stráže, výsledkem svědků a úředním šetřením prokázána. K námitkám odvolání bylo podotknuto, že st-I vydával nařízení o tom, jakého materiálu, jakých profilů travers, jakých oken je při stavbách použití, a dozíral na technické provádění staveb, což však je vyhraženo koncesovanému staviteli. Dodáno, že přestupek není promlčen, ježto do 8. června 1926, kdy živn. úřad zakročil, neuplynulo 6 měsíců od ukončení stavby, resp. ode dne vyúčtování staveb.

Toto rozhodnutí nařiká st-I pro nezákonnost a vadnost řízení. — — —

St-I doznává, že kontrola vyúčtování stavebních živnostníků dala se během 6 měsíců před zahájením trestního řízení, namítá však, že takovou kontrolu nelze považovati ani za »provedení stavby« (Bauausführung), ani za »řízení stavby« (Bauleitung), jakož i že nař. rozhodnutí spočívá na nesprávném výkladu těchto pojmů.

Ze správních spisů je patrné, že šlo o stavby pozemní. Stavby takové řídití a vlastním personálem prováděti je dle § 2 zák. o stav. živnostech oprávněn stavitel, v místech nevyňatých s omezeními, stano-